

▣ Ако ДЈБ жели да остане и постане већи играч на политичкој сцени, крајње им је време да се макну са друштвених мрежа, да не цепидлаче и да се баве битнијим стварима. Мислим, кад се већ по питању онлајн наступа угледају на СНС, нек науче још понешто. Овако остављају утисак млађег, далеко мање способног брата.

У новом броју „Времена“ (бр. 1342) колега Слободан Георгијев писао је о претњама смрћу и нападима које доживљава на интернету, пре свега на Твитеру. Игром случаја, у једном телевизијском гостовању упитана сам да, као новинарка активна на друштвеним мрежама, прокоментаришем понашање страначких активиста на истим. Мрзи ме да по ко зна који пут понављам причу о несносним СНС ботовима, али сам то урадила. Упитана да ли се присталице још неке странке слично понашају, искрено сам одговорила: да, присталице Покрета „Доста је било“. Нагласила сам, међутим, да их не организује сам покрет, али да се често организују сами и узму на зуб исту особу.

САША РАДУЛОВИЋ
ДОСТА ЈЕ БИЛО

Преосетљивост присталица овог покрета на критику иде ми на нерве већ јако дуго. Није ствар у томе што ће се на једну моју реченицу јавити њих педесет, да ме демантује или увреди. И заиста, искрено верујем да сам покрет и његов врх не организују хорде ботова да им бране „чедност и поштење“.

Углавном, рекла сам шта сам рекла на, је ли, телевизији. Нисам још ни изашла из студија, а већ ме је неки анонимни чудак са Твитера назвао вепром и „жутом Јованом“. Океј, то гледам свакодневно у својим нотификацијама. Али, али, али, неким сулудим путањама твитерским у расправу се укључио лидер ДЈБ Саша Радуловић лично, инсистирајући да зовем телевизију на којој сам била и тражим исправку, јер у вести на њиховом сајту пише да сам рекла како ДЈБ има организоване ботове. Што, узгред, не пише, али нема везе.

